

A lengyeleket és a görögöket b?szíti a Netflix világháborús sorozata

2023 december 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Lehengerl? felvételek a II. világháború h?seir?l, áldozatairól és borzalmairól

Túlzás nélkül kihagyhatatlan néznivaló jelenleg a Netflix m?során a Második világháború: A frontvonalon cím? hatrészes dokumentumfilm sorozat. Archív felvételeket színezték ki és vágtak össze különféle interjúk, valamint a Star Wars-sztár, John Boyega narrációja alá.

A minisorozat nyitányában szöveg magyarázza el, hogy mit fogunk látni: archív felvételeket, amiket fekete-fehérb?l színessé újíttak fel, és vágtak össze az intenzív és zsigeri hatás érdekében. Els?sorban a kiszínezett felvételek, nem pedig a vágás avatják ezt a sorozatot kötelez? látnivalóvá. A technika nem újdonság: 2018-ban Peter Jackson, A Gy?rk Ura-filmek Oscar-díjas rendez?je jelentkezett egy dokumentumfilmmel [Akik már nem öregszenek meg](#) címmel, amiben els? világháborús felvételeket varázsoltak színessé, hogy így hitelesebben adják vissza a címszerepl? katonák élményeit és a háború valódi látványát. Még ennél is korábban, 2009-ben mutatták be A II. világháború színesben cím? sorozatot.

Ugyancsak a Netflixen debütált 2017-ben Az öt, aki visszajött cím?, háromrészes produkció, aminek címszerepl?i John Ford, William Wyler, John Huston, Frank Capra, és George Stevens, hollywoodi rendez?k, akik mint haditudósítók forgattak felvételeket a háborúról. (Róluk beszélnek olyan szintén nagyszer? alkotók, mint Francis Ford Coppola, Guillermo del Toro, Paul Greengrass, Lawrence Kasdan és Steven Spielberg.) A világháborút tehát legendás hollywoodi rendez?k is filmezték, ennek tudatában talán kevésbé meglep?, hogy micsoda elképeszt? felvételeket találhatunk a Netflix új produkciójában. Új generációk láthatják a II. világháború olyan fordulópontjait, amelyek egy rakás sikeres mozifilmet is megihlettek, elég a Ryan közlegény megmentésére és a normandia partraszállásra gondolni, a Pearl Harborra, a Midwayre és a Dunkirkre, vagy akár Christopher Nolan idei sikerfilmjére, a csaknem egymilliárd dolláros bevételt elért [Oppenheimerre](#).

Ami történetmesélés és látványvilág összhangját illeti, bármennyire is meglep?en jól dokumentálnak t?nik a II. világháború ebben a sorozatban, olykor azért érezhet?en szétválk a kép és a hang. Az alkotók olyasmir?l tudósítanak, amit nem képesek megmutatni, miközben alkalmazkodhattak volna jobban is az archív felvételekhez ahelyett, hogy a világégés egészét próbálják felvázolni. Azzal is vádolható Rob Coldstream sorozata, hogy túlságosan szemérmes a borzalmak ábrázolásában, pedig ha van bármi, amit nem érdemes megszépíteni, az a II. világháború.

A látvány azért így is döbbenetes, de a történetmesélés elég felemás színvonalú.

A pozitívum, hogy amikor épp nem John Boyega narrál, remek új interjúkat hallunk a háborút túlél? civilekkel vagy veteránokkal, akik részt vettek az adott csatában, akár ellentétes oldalon. Ezek a gyakran egymásnak is ellentmondó beszámolók jól kompenzálják a sorozat f? hibáját: a narrációt és a jobb esetben leegyszer?sít?, rosszabb esetben pontatlan ábrázolást. Míg Meryl Streep Emmy-díjat kapott a Az öt, aki visszajött narrációjáért, addig John Boyega kihozza a minimumot a feladatból. A harmincegy éves sztárnak nem sok fogalma lehetett arról, hogy mit olvas fel: ? elég laza volt ahhoz, hogy egy költözéskor az ágya alatt felejtse a készül? Star Wars: Skywalker kora forgatókönyvét, amit egy takarító megtalált és rögtön elkezdett árulni az eBayen. Pedig Boyega nem feltétlenül volt rossz választás Star Wars-sztárként, mivel George Lucas világát egyértelm?en inspirálta a II. világháború, mint az ebb?l a sorozatból is kiderülhet, ha figyelmesen nézzük. És ezzel el is érkeztünk a m?sor másik, nagyobb hibájához: a II. világháború nagyjából annyira t?nik bonyolult történetnek e minisorozat alapján, mint egy Star Wars-féle hollywoodi tündérmese. Az els? epizód rögtön a náci gonoszság tobzódásával nyit, fel sem téve a kérdést, honnan jön, hogyan születik ez a fajta példátlan borzalom. Pedig például az itt prezentált fekete-fehér gondolkodás egészen biztosan nem segít abban, hogy tanuljunk a II. világháborúból és elkerüljük a hasonló vérontást a jöv?ben.

Elhallgatásokból és pontatlanságokból sincs hiány, amelyekb?l persze a fekete-fehér gondolkodásnak megfelel?en a szövetségesek jönnek ki jól. Látunk ugyan persze az ? oldalukon is tragikus tévedéseket, de az elhallgatásra a legjobb példa talán a Molotov–Ribbentrop-paktumnak és Lengyelország 1939-es szovjet megtámadásának (majd a katy?i vérengzésnek) a kifelejtése. A tévedésre pedig, hogy az olaszok gyorsan fel?rölték a gyenge görög ellenállást, miközben valójában a németek beavatkozására volt szükség, akik így kevésbé tudtak a Szovjetunió elleni, végül kudarcba fulladt hadjáratukra összpontosítani. Amit tehát elronthattak a Netflixnél, azt elrontották: mivel a korabeli felvételek egy részét egyébként is propagandacélból forgatták, fontos lett volna a hiteles ábrázolás ennél a világot leuraló, és így véleményformáló streamingszolgáltatónál. De persze azokkal a felvételekkel így is nagyon gyorsan eltelik a hat óra a tévé el?tt.

Borítókép: Egy világháborús színes fotó 1942-b?l (Fotó: AFP)

Csiger Ádám

www.magyar nemzet.hu

Ajánló